

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Τρίτην, 17^{ην}/30^{ην} Ἰανουαρίου 2024, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου εἰς τὸ παρεκκλήσιον αὐτοῦ, τὸ εὕρισκόμενον εἰς τὸ Νότιον τμήμα τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Νικολάου πλησίον τοῦ Πατριαρχείου.

Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἡ Ἐκκλησία ἀναμνησκέσκει ὅτι ὁ Μέγας Ἀντώνιος ἐγεννήθη εἰς τὴν Αἴγυπτον τὸ 251. Ἀποθανόντων τῶν γονέων αὐτοῦ διένειμε τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ ἀνεχώρησεν εἰς τὴν ἔρημον. Εἰς αὐτὴν ἔζησεν ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν ἐν ἄκρᾳ ἀσκήσει, προσευχῇ, νηστείᾳ καὶ ἡσυχίᾳ ὡς λέγουσιν τὰ τροπάρια τῆς ἡμέρας τῆς μνήμης αὐτοῦ «μιμούμενος τοῖς τρόποις τὸν ζηλωτὴν Ἡλίαν» καὶ «ἐπόμενος ταῖς τρίβοις Ἰωάννου Βαπτιστοῦ».

Διὰ τῆς πολιτείας αὐτοῦ προσῆλθον πρὸς αὐτὸν χιλιάδες μοναχῶν, τῶν ὁποίων ἀνεδείχθη κανὼν μοναχικῆς ζωῆς, νομοθέτης καὶ πολιτάρχης. Ἐφθασεν εἰς ἄκραν ἀπάθειαν καὶ ἔβλεπε τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ὅτε ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἀνεχώρουν διὰ τὸν οὐρανόν. Ἐγνώρισε καὶ κατέστησε γνωστὸν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὸν Μέγαν ἀσκητὴν Παῦλον τὸν Θηβαῖον, ἀλλὰ καὶ τοὺς χριστιανούς ἐπαρηγόρησε κατελθὼν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ὅτε ἐκηρύχθη διωγμὸς ἐναντίον αὐτῶν ἐπὶ Μαξιμίνου τὸ 312. Ὡσαύτως ἐβοήθησε τοὺς Χριστιανούς ἔναντι τῶν ἐπιθέσεων τῶν Ἀρειανῶν τὸ 335. Ἐκήρυξε τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν, εἰς τὴν ὁποίαν πολλοὺς ἐπανέφερεν ἐκ τῶν πλανηθέντων καὶ ἐκοιμήθη τὴν 17^{ην} μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ 356 εἰς ἡλικίαν 105 ἐτῶν. Τὸν βίον αὐτοῦ συνέγραψε ὁ συνδεόμενος διὰ στενῆς πνευματικῆς φιλίας μετ' αὐτοῦ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Μέγας Ἀθανάσιος (Migne PG 26, 835-376).

Εἰς τὸ ὡς ἄνω παρεκκλήσιον αὐτοῦ ἐτελέσθη Ἑσπερινὸς ἀφ' ἐσπέρας καὶ θεία Λειτουργία τὴν πρωΐαν ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Κλαυδίου, συλλειτουργοῦντος αὐτοῦ τοῦ Ἀρχidiaκονου π. Μάρκου καὶ τοῦ π. Στεφάνου, ψάλλοντος τοῦ π. Ἰωάννου Ἀουὰδ καὶ προσευχομένων μοναχῶν, μοναζουσῶν καὶ πιστῶν ἐξ Ἱεροσολύμων, τῇ φιλοξενίᾳ τοῦ ὁλοκληροῦντος τὴν ἀνακαίνισιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀρχidiaκόνου π. Μάρκου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς